

**EGZAMIN MATURALNY
W ROKU SZKOLNYM 2014/2015**

**FORMUŁA OD 2015
(„NOWA MATURA”)**

**JĘZYK HISZPAŃSKI
POZIOM PODSTAWOWY**

**ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ
ARKUSZ MJH-P1**

MAJ 2015

Rozumienie ze sluchu

Zadanie 1.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	1.1.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	F
	1.2.		F
	1.3.		V
	1.4.		V
	1.5.		V

Zadanie 2.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.1.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	D
	2.2.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	B
	2.3.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	A
	2.4.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	E

Zadanie 3.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	3.1.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	C
	3.2.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	3.3.		A
	3.4.		B
	3.5.		B
	3.6.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	A

Rozumienie tekstów pisanych

Zadanie 4.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	4.1.	3.2. Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	E
	4.2.		D
	4.3.		B
	4.4.		A

Zadanie 5.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	5.1.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	A
	5.2.	3.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	B
	5.3.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	B

Zadanie 6.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	6.1.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
	6.2.		B
	6.3.		D
	6.4.		C
	6.5.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	A

Zadanie 7.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	7.1.	3.6. Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	C
	7.2.		E
	7.3.		B

Znajomość środków językowych**Zadanie 8.**

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	8.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	C
	8.2.		A
	8.3.		C
	8.4.		B
	8.5.		B

Zadanie 9.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	9.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	C
	9.2.		A
	9.3.		A
	9.4.		B
	9.5.		C

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Tegoroczne wakacje spędziłeś(-aś) na obozie sportowym. W e-mailu do kolegi z Hiszpanii:

- **uzasadnij, dlaczego wybrałeś(-aś) taką formę wypoczynku**
- **opisz miejsce, w którym obóz został zorganizowany**
- **wyjaśnij, co Cię rozczerowało w przebiegu treningów**
- **napisz, jak zamierzasz podtrzymywać zawarte na obozie znajomości.**

Wymagania ogólne

- I. *Znajomość środków językowych.*
Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].
- III. *Tworzenie wypowiedzi.*
Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.
- IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*
Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Wymagania szczegółowe

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*
- 5.1. *Zdający opisuje [...] miejsca [...].*
- 5.3. *Zdający przedstawia fakty z przeszłości [...].*
- 5.5. *Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie, poglądy [...].*
- 5.8. *Zdający opisuje [...] plany na przyszłość.*
- 7.2. *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów polecenia zdający odniósł się w swojej wypowiedzi, a następnie, ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

- W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu z polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt?, np. za pomocą ilu zdań i jakich?, za pomocą ilu czasowników/określników?, jak złożona jest wypowiedź?, jak wiele szczegółów przekazuje? itp.
- Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - nie realizuje tego podpunktu
 - realizuje go w sposób niekomunikatywny.
- Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - **napisz, jak zamierzasz podtrzymywać zawarte na obozie znajomości**
Nos vamos a mandar mailitos. (jedno odniesienie)
 - rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np.
Nos vamos a mandar mailitos a menudo. (dwa odniesienia)
- Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
Nos vamos a escribir, mandar sms o llamar.
 - jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np.
La semana que viene vamos a encontrarnos en mi casa.

Nos vamos a escribir todos los días o llamar.

5. W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:
 - a. jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - d. jeśli odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, należy uznać, że rozwinął wypowiedź.
6. Wyrażenia takie jak np. *mandar un mail, llamar por teléfono* są traktowane jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażen, lub przy pomocy równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu, jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
 - **opisz miejsce, w którym obóz został zorganizowany**
Era un lugar muy bonito, precioso.
 - **uzasadnij, dlaczego wybrałeś(-aś) taką formę wypoczynku**
Me encanta jugar al tenis porque lo odio.
 - **napisz, jak zamierzasz podtrzymywać zawarte na obozie znajomości**
Voy a escribirles a Ana, Pablo y Francisco.
8. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy co najmniej trzech słów/wyrażen odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty, np.
 - **opisz miejsce, w którym obóz został zorganizowany**
El campamento era grande, con una piscina y estaba situado al lado de un bosque.
9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory występujące przed przymiotnikiem lub przysłówkiem (np. *mucho, muy, bastante, demasiado*) nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.
11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia.
 - **uzasadnij, dlaczego wybrałeś(-aś) taką formę wypoczynku**
 - **opisz miejsce, w którym obóz został zorganizowany**
Me apunté porque el campamento iba a ser organizado en el Parque Nacional, a orillas de un río, en un lugar pintoresco. (realizacja tylko jednego z dwóch powyższych podpunktów)
13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść; może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.

To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy tego podpunktu, np. realizując podpunkt „uzasadnij, dlaczego wybrałeś(-aś) taką formę wypoczynku” zdający pisze: *Me gusta*. – taka odpowiedź nie jest akceptowana.

14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.
15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt nieujęty), np.
 - **uzasadnij, dlaczego wybrałeś(-aś) taką formę wypoczynku**
Fue porque mi profesor de biología me dio que voy a jugar mucho el balonmano. (odniósł się)
16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy...* / *Nie wiem, co...* / *Nie wiem, dlaczego...*, jeżeli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej, np.
 - **opisz miejsce, w którym obóz został zorganizowany**
No sé cómo era el campamento.
17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.
 - **wyjaśnij, co Cię rozczarowało w przebiegu treningów**
Los entrenadores eran incompetentes. (nie odniósł się)
18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.
 - **opisz miejsce, w którym obóz został zorganizowany**
Niestety se veían las chimeneas de una fábrica. (odniósł się)

Zadanie 10.

Tegoroczne wakacje spędziłeś(-aś) na obozie sportowym. W e-mailu do kolegi z Hiszpanii:

- **uzasadnij, dlaczego wybrałeś(-aś) taką formę wypoczynku**
- **opisz miejsce, w którym obóz został zorganizowany**
- **wyjaśnij, co Cię rozczarowało w przebiegu treningów**
- **napisz, jak zamierzasz podtrzymywać zawarte na obozie znajomości.**

¡Hola, Pepe!

Te escribo para hablarte del campamento deportivo en que participé durante las vacaciones.

- **uzasadnij, dlaczego wybrałeś(-aś) taką formę wypoczynku**

5.5. Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie, poglądy [...];

7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do powodu (-ów), dla których postanowił pojechać na obóz, np.

- wskazuje na swoje zainteresowania sportem, np. *Me gusta mucho hacer deporte*. LUB
- uzasadnia, dlaczego wybrał właśnie obóz, a nie inną formę wypoczynku, np. *Fui a un campamento porque me encanta dormir en una tienda de campaña*. LUB
- nawiązuje do jakiejś cechy/cech obozu, które skłoniły go do udziału w nim, np. *El horario de los entrenamientos era bueno*. LUB
- wskazuje na okoliczności lub osoby, które skłoniły go do wyjazdu na wakacje, niekoniecznie nawiązując w swojej wypowiedzi do sportu lub formy wypoczynku jaką jest obóz, np. *Me encanta pasar las vacaciones con gente de mi edad*. LUB
- nawiązuje do swoich poprzednich wyjazdów wakacyjnych, ale wówczas z wypowiedzi musi wynikać powód wyjazdu na tegoroczny obóz, np. *Antes iba de vacaciones con mis padres, pero siempre me aburría mucho*.

W pracy nie musi pojawić się sformułowanie „wybrałem taką formę wypoczynku” lub spójnik „bo”, „ponieważ”, ale z wypowiedzi musi wynikać powód wyjazdu na obóz.

Wymagany jest spójnik „bo”, „ponieważ”, gdy z wypowiedzi nie wynika powód wyjazdu na obóz.

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
De niño, también participé en un campamento, pero no me gustó. Hacía buen tiempo.	Sabes que soy una persona muy activa, por eso elegí este campamento. Me encantan los campamentos deportivos.	Siempre iba de vacaciones con mi familia. Ahora quería ir con mis compañeros de clase. Mi amigo me dijo que iban a las montañas de Sierra Nevada, y yo nunca estuve allí.

- **opisz miejsce, w którym obóz został zorganizowany**

5.1. Zdający opisuje [...] miejsca [...].

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający:

- opisuje krajobraz, miejscowość, region, w którym obóz został zorganizowany, np. *Estábamos en un pueblo donde había solo una tienda*. LUB
- opisuje obóz, np. *Estábamos alojados en casitas de madera*. LUB
- opisuje miejsce zorganizowania obozu, używając przymiotników takich jak *ładny*, *brzydki*, np. *Era un lugar precioso*.
- informuje o miejscu zorganizowania obozu, np. *El campamento fue organizado en las montañas*.

Nazw miejscowości, gór, rzek, parków itp. nie uznaje się za realizację polecenia. Są one traktowane zgodnie z zasadami określonymi w punkcie 10. str.7.

Nazwy państw uznaje się tylko wtedy, gdy zdający uwzględni w swojej pracy przynajmniej jeden z wymienionych powyżej elementów opisu.

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Fuimos a Szczawnik. Era un campamento para chicos y chicas de 14 a 18 años.	El campamento estaba situado en un valle. El campamento estaba rodeado de árboles.	Fuimos a la región de Masuria donde hay muchos lagos pintorescos. Al lado de nuestras tiendas de campaña había una piscina grande y dos pistas de tenis.

- wyjaśnij, co Cię rozczarowało w przebiegu treningów

5.3. Zdający przedstawia fakty z przeszłości [...];

5.5. Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie, poglądy [...].

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający podaje powód swojego rozczarowania lub niezadowolenia. Podany powód musi być związany z zajęciami sportowymi zorganizowanymi na obozie. Zdający wypowiada się krytycznie na przykład o:

- organizacji zajęć sportowych, np. *Los entrenamientos duraban solo una hora.* LUB
- osobach prowadzących treningi, np. *Los entrenadores eran poco amables.* LUB
- osobach uczestniczących w treningach, pod warunkiem że odnosi się do takich ich cech, które wpływały na zajęcia sportowe, np. *¡Resultó que la mayoría no sabía nadar!* LUB
- sprzęcie sportowym, np. *Muchas bicicletas estaban estropeadas.* LUB
- miejscu treningów, np. *La piscina estaba sucia.*

Zdający realizuje polecenie, nawet jeżeli wyraża swoje niezadowolenie w odniesieniu tylko do jednego z treningów.

Jeżeli zdający opisuje okoliczności, w jakich doznał rozczarowania, to okoliczności te uznaje się za odniesienie do tego podpunktu, pod warunkiem że zdający w komunikatywny sposób realizuje kluczowy element polecenia, czyli wspomina o powodzie swojego rozczarowania, np. *Ya en el primer entrenamiento me di cuenta de que había pocos balones.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Los entrenamientos me desilusionaron. Por las noches no podíamos dormir porque nos molestaban los mosquitos.	Los entrenamientos eran muy aburridos. La entrenadora no tenía paciencia.	Los entrenamientos eran muy aburridos: durante horas repetíamos los mismos ejercicios. Cuando llegamos al polideportivo, resultó que estaba cerrado por obras. ¡Qué desilusión!

- napisz, jak zamierzasz podtrzymywać zawarte na obozie znajomości.

5.8. Zdający opisuje [...] plany na przyszłość.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający informuje przynajmniej o jednej, konkretnej formie kontaktu, np. *Nos vamos a llamar*.

Akceptowane jest wyrażenie *estar en contacto*, lecz dopóki zdający nie określi konkretnej formy kontaktu, to niezależnie od podanych informacji, taka realizacja polecenia jest traktowana tylko jako „odniósł się”, np. *Ahora tengo muchos amigos de toda Europa. Estaré en contacto con ellos*.

Informacje o osobach, z którymi piszący zamierza utrzymywać kontakt, mogą być uznane za odniesienie się do podpunktu, pod warunkiem że wymienienia przynajmniej jedną konkretną formę kontaktu, np. *Conoció a las chicas de Varsovia con las que espero estar en contacto a través del correo electrónico*.

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Ellos quiero mucho hablar en teléfono. Nos lo pasamos muy bien. Jack y Thomas quieren ir al mismo campamento las próximas vacaciones.	Nos comunicaremos en facebook. Vamos a encontrarnos en las Navidades.	Nos hemos prometido quedar una vez al mes para ir juntos a un partido de fútbol. Con todos mis nuevos amigos hablo en facebook, y con Daria y Tomek voy a viajar a España el año que viene.

Przykłady podane w powyższych tabelach zaczerpnięto z prac zdających. Zachowano w nich błędy.

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

1. W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
2. Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem
 - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływanie się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane
 - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakiwania” z jednego czasu gramatycznego na inny)
 - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst.
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu).
3. Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
4. Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
5. Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.
7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się, czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.

8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/ niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy językowe.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych, ujętych w zakresie struktur w *Informatorze*, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej na poziomie B1.
2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły, interesujący, fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.
 - **opisz miejsce, w którym obóz został zorganizowany**
Cerca del campamento había un lago.
El campamento estaba situado a orillas de un lago. – zawiera „precyzyjne sformułowania”.

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	• brak błędów • nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	• liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	• liczne błędy często zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczania	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	Marek <u>lubić</u> czekoladę.
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	Marek √ czekoladę.
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	Słońce <u>gżeje</u> .
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	Słońce <u>gżać</u> w lecie.
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	Założyłem kurtkę, <u>bo było gorąco</u> .

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane „pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

1. Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 słów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. Słowa zapisane przy użyciu skrótów, np. *Salu2*, należy oznaczyć jako błędy ortograficzne.
8. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
9. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *película*, *banda*, *la telenovela* „*M jak miłość*”.
Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *He leído Nowe Horyzonty*. – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
10. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
11. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *en casa* (2 słowa), *por esos chicos* (3 słowa), 10.01.2015. (1 słowo), 10 de enero de 2015 (5 słów), 1780 (1 słowo).
2. Jako jeden wyraz liczone są
 - słowa łączone dywizem
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *sms*, *s.f.*
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* = 1 słowo, *el siglo XX* = 3 słowa.
4. Podpis *XYZ* nie jest uwzględniany w liczbie słów.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „buźki”).
6. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu, np. *Ayer perdió el teléfono en el supermercado*. – 7 słów.